

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ars Semper Gaudendi

Demonstrata Ex Sola Consideratione Divinae Providentiae Et Per
Adventuales Conciones

Laetitiae Perfectae Artificium In Conscientiae Recta Efformatione
inuentum, & per Adventuales Conciones expositum ac demonstratum

Sarasa, Alfonsus Antonius de

Antverpiae, 1667

§. VI. Etiam si nullae poenae pro peccatis persolvendae restarent, caro tamen afflictionibus exercenda, ob multiplices fructus quos ea seueritas secum fert. Fructus hi exponuntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11367

petitur. Adeoque non aliàs magis tibi es pius, quam dum naturæ vidèris impius.

S. VI.

Etiamsi nulla pœna pro peccatis persoluedæ restarent, caro tamen afflictationibus exercenda, ob multiplices fructus quos ea seueritas secum fert. Fructus hi exponuntur.

Animus, peractis bene cum Deo rebus, debet nihilominus corpori subiaceri, illudque castigare.

Hactenus de satisfactione exhibendâ, eâque pro ratâ portione cum corpore diuidendâ, fuimus solliciti. Altius nunc promoteo, actionemque corpori indico ulterius. Demus inquam sanè, animam ita cum Deo rationes suas instituisse, tantâque pœnitudine detestatum fuisse patrata crimina, vt non culpa modò condonata jam sit, sed pro pœnis omnibus sic satisfactum, vt nullis prorsus sit in debitis, nihilque pœnarum persoluedum restet: an ideo censes tu, animam debere corpori acquiescere, quod bellorum omnium & litium incentor fuit & origo? Fateor, pax cum offenso Deo jam coaluit, res acta est bene & sanè feliciter: verùm, an quæ componendis omnibus tantam defatigationem sustinuit anima, cum carne ager pacificè, per cuius petulantiam turbatum fuit & domi & foris? Periculosa profectò, atque admodum temeraria est hæc dissimulatio: malè agerur ab animâ, si agat flaccidè.

40.

Exponitur id per exemplum.

Etenim si per seruorum ancillarumque inter se debacchantium & pergræcantium petulantiam & proteruiam, flammam temerè per jocum circumductam, ædes conceperint; quæ tandem patris-familias industriâ & accurrentium labore sint sopitæ: an, licet damni periculum discussum jam sit, intempestiuam seruorum ancillarumque procaciam dissimulabit herus, & incendio extincto, cum incendiariis amicè ager & placidè? profectò si sapit, compositâ domo, flammis superatis, tum demum iratos vultus induet, ancillarumque licentiam meritis pœnis refrænabit, ne rursus per inertem indulgentiam, lasciuiendi detur occasio.

41.

Alioquin corpus iterum insolens.

Peccator, quisquis es, satis tibi conscius es, quantis ignibus arserit animus; ignibus inquam, qui æternas flammis prouocabant; discrimini vix ereptus es, lachrymisque quas ex animo expressas

42.

expressas tempestiuè adduxisti, sopitum est æternitate totâ duraturum incendium: gratulor imprimis tibi de benè peractâ re. Verùm an incendiarios non aggredieris? impunè illi totâ domo vagabuntur, vidente & injuriam dissimulante te? Vnde enim tam ingens ortum est incendium, nisi ex carnis petulantia, & feruorum ancillarumque plus æquo in tuis ædibus insolescentium, projectâ audaciâ? certè quotquot carni insident affectiones aut passiones, animæ mancipia sunt & ancillæ: hæc totam incendunt animam, impurisque consumunt flammis. Et hoc tu pateris? Consurge in iras aliquando tandem dignas te: ancillarum procaciam, etiam flagris, si necesse est, doma; & discant tandem dominum pati. Sciat caro mancipium esse se, mancipiorum pœnis dum afficitur; non facilè reditura in scelus, quod in se sentit non dissimulante, sed pro meritis castigari. Neque alio modo magis accommo, mancipium esse se corpus sciet, quàm si seruitutis notas, vibices verberum, tergo ferat. Discet profectò tandem caro modestè agere, neque dominæ, animæ inquam, de tam facili insultare.

43. Ne tamen, sic agendo suspiceris agere te crudeliter: misericordiam Dei imitaris; quæ, vt grauissimè docet Tridentinum, post condonatam culpam, pœnas tamen exigit. Eccur inquires? ne nimia indulgentia, relabendi causam det. *Et Diuinam decet clementiam*, inquit Synodus, *ne ita nobis absque vllâ satisfactione peccata dimittantur, vt, occasione acceptâ, peccata leuiora putantes, velut injuriæ & contumeliosi Spiritui Sancto, in grauiora labamur, thesaurizantes nobis iram in die iræ.* Tanta est enim naturæ corruptæ peruerfitas, & placidis rebus in omnem insolentiam tam est projecta, vt Diuinam quoque clementiam deceat, non omnimodis esse clementem: quinimò misericordiæ quoddam genus sit, Deum condonatâ culpâ, remissisque æternis ignibus, peccatori adhuc aliquantulum subirasce. Ne tamen iram nomines: cæute la est. Hanc tu, Dei peccata castigantis amicam inclementiam imitâre; subigendum est corpus; domandi, quos altos nimium gerit spiritus, pœnisque inflictis continendum in officio, ne per antiquam petulantiam jugum excutiat, & per omnia præceps insaniat. Nam vt rectè Tridentinum: *Proculdubio magnopere à peccato reuocant, & quasi freno quodam coërcent hæc satisfactorie pœne, cautioresque & vigilantiores in futurum, pœnitentes efficiunt.*

Seueritas
illa clemē-
tia est.

Trid. sess.
14. c. 8.

Dum caro ciunt. Nihil verius : nam nullius rei expeditior est memoria, quam patientiæ. Facillimè in mentem venit id, vnde grauius sumus perpeffi. Pœnarum itaque corpori inflictarum, si perfunctoriæ non fuerint sed vrgentes, promptiffima erit recordatio; à pœnis autem natura pro genio suo cum abhorreat, etiam scelera auersabitur, è quibus supplicij de se sumendi data est occasio; neque deinceps erit caro ad audendum insolens, vbi pro audaciâ timet castigari: præsertim si experienciâ fuerit edocta, animum pro imperio agere, majoresque admoturum corpori pœnas, si pergat insolescere. Atque hic est pœnarum sponte susceptarum fructus eximius, futura nimirum scelera refecare; & corporis sui semper tumidi, semper rebellis, dominium exercere & quidem despoticum.

Fructus primus pœnitentiæ corporeæ.

Fructus secundus.

Alter qui ex spontaneis afflictationibus carnis fructus petitur, est vitiorum per socordiam, aut etiam per scelera contractorum, egregia medicina. Præclare id rursus Tridentinum, *medentur*, inquit, *peccatorum reliquijs, & vitiosos habitus malè viuendo comparatos, contrarijs virtutum actionibus tollunt.* Sic nimirum, consuetam oculorum petulantiam corriges, eos continendo per vim, vbi aspiciendi quæ grata sunt datur occasio: gulæ, vbi materiam subtraxeris, jejuniò medeberis: luxuriæ carnisque impetigini, admotæ pœnæ facient medicinam: non ad eò quòd corporis vires infringantur, spiritusque lasciuiæ detrahantur (non enim tam eximias pœnas à quouis passim exigi satis scio) sed quòd contrarijs actionibus decrescant paulatim vitiosi habitus, qui paulatim vires sumpserant, naturæque quasi altera natura adhærebant. Deteritur nimirum contraria agendo vitium; & prout creuerat, jam decrescit.

44.
Ibid.

Fructus tertius.

Adde, quòd cum summum submissiõnis genus sit, flagris mancipii adinstar cædi; & nihil ad eò inter homines censeatur humile & inglorium, quàm verbera inultum pati; sanè tam contemptibili ratione agendi dum caro excipitur, detumescet ancillæ fastus, & discet tandem meminisse conditionis suæ.

45.

Fructus quartus.

Quid, quòd tam egregia de corpore relata victoria, nouas easque eximias à Christo dandas gratias promeretur, qui bus imbutus animus ea tandem vitia superabit, pro quibus debellandis tantæ & tam crebræ exantlantur pœnæ?

46.

Denique

47. Denique vt caput hoc finiam : *Accedit ad hæc, inquit Triden-* Fruitus
quintus.
 tinum, *quod dum satisfaciendo patimur pro peccatis, Christo Jeshu qui*
Ibid. *pro peccatis nostris satisfecit, ex quo omnis nostra sufficientia est,*
conformes efficimur; certissimam quoque inde arham habentes, quod
si compatimur, & conglorificabimur. Pudeat sanè legnem esse ve-
 rum peccatorem, vbi tanta in corpore innocentissimo sceleribus
 nostris eluendis perpeffus est, *qui peccatum non fecit*, peccatorisque
 similitudinem assumpsit, *absque peccato*, tantum vt pro peccatori-
 bus moreretur, moriendoque satisfaceret.

Ad Heb.
4. v. 15.

S. VII.

*Exponitur quibus pœnis corpus affligendum sit. Et quomodò à
 Deo corpori immiffæ miseriæ acceptandæ sint, vt per eas
 pro peccatis satisfiat.*

48. **E**Xcitata sunt fortasse quorundam studia : illudque sibi clarè
 edici postulant, quæ tandem sint afflictationes eæ, è quibus
 tam præclari animo fructus obuenant. Verùm ingrata corpori
 dum commemoro, nescio sanè an magna mihi præstanda sit au-
 dientia : nam quantumuis medicinæ oblatæ præstantiam æger
 approbet; ejus tamen, si orexi aduersa est, memoriam exhor-
 rescit. Cùm autem de perdomandâ carnis petulantia mentionem
 fecerim, credent multi, me Sanctissimorum hominum prouolutu-
 rum exempla; qui sancto quidem, sed admirando odio corpus
 persecuti, illud seueris modis pertractarunt : neque relatâ quam-
 uis victoriâ posuerunt arma, donec rebellantes quotidie carnis
 impetus, quotidianis etiam præliis aliquando tandem debellaf-
 sent. Tremunt hîc, fat scio, quorundam aures, & jam flagella
 aut loris aut funiculis intertextæ; aut catenulas; aut virgarum
 ictus audire sibi videntur, quibus, innocentissimi quamuis homi-
 nes, corpus quotidie excepere; non aliàs ab incepto supplicio de-
 stituri, donec sanguine toti diffluerent. Timent alii, ne cilicia
 sensu horrida, aliaque pœnarum instrumenta in medium profe-
 ram; quibus dum carni malè est, ejus impetigo eneruatur. Quid
 verò si jejunia commendem, ablegatasque deliciores epulas; iis
 tantummodò admissis, quæ non delicias faciant, sed necessaria

*Pœnitentiæ
 quædam
 grauioribus
 exponuntur.*